

XUÂN

HẠ

THU

ĐÔNG

Nàng Xuân đương tuổi lớn
 Vui như tết cả ngày
 Tung tăng khoe sắc mới
 Thăm thiết tận chiều xuân

Tuổi thanh xuân tràn nhựa
 Xuân hồn nhiên như mây
 Trôi đi suốt một thời
 Chạy theo anh chàng Hạ

Cứ ngỡ như đồng thanh
 Chuyện Hạ - Xuân tương ứng
 Sôi nổi và tươi vui
 Chắc đồng khí tương cầu

Nhưng nào ai có hay
 Hạ lâu nay vẫn nhớ
 Thân đời ta phiêu lãng
 Nên cần ai thâm trầm

Ngoảnh mặt với Xuân tươi
 Chàng mộng tưởng nàng Thu
 Người như thế mới lạ!
 Trăm ngày buồn thiên thu

Lương duyên kia sẽ thắm
 Nếu nàng Thu thuận ưng
 Duy một điều chưa đặt
 Nàng Thu quá kiệm lời

Một chiều thu êm trôi
 Lá vàng lững lờ rơi
 Thu để lại đôi dòng
 Chẳng về dinh Hạ đâu!

Thu nghĩ mình trầm lắng
 Sao hợp được tình anh
 Khi nao cũng chộn rộn
 Thôi đành hẹn kiếp sau!

Ngõ vắng ít người qua
 Lặng như buổi thu chiều
 Trong miên man ký ức
 Thu nhớ một người xa

Chàng mang tên mùa Đông
 Lạnh lùng và huyền nhiệm
 Năm nao cũng lướt qua
 Hiên nhà Thu nghiêng che

Rồi thời khắc dần trôi
 Mãi chẳng ai ngỏ lời
 Trời cũng đành chịu vậy
 Tương tư chết ngậm ngùi

Mùa cây lá khô chời
 Chàng Đông thấy lòng nao
 Lặng thắm trong đông bão
 Trăm tư mãi khôn nguôi

Giữa tuyết sương lạnh căm
 Đông cần một tấm lòng
 Sưởi những ngày buốt giá
 Cho đời bớt quạnh hiu

Đông tìm đến nhà Xuân
 Định ngỏ lời tình tự
 Nhưng Xuân đâu chẳng thấy
 Nàng ở đâu rồi Xuân!?

Lời bình: Hạnh phúc là hài lòng với những gì mình đang có.

Trần Hưng